

EXCathedra

Włocławek • kwiecień/maj 2024 • nr 4/5(253/254) rok XXII

Miesięcznik Parafii Katedralnej Wniebowzięcia NMP we Włocławku

▪ **Z NAUCZANIA KOŚCIOŁA**
OREDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA
NA 61. ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITW
O POWOŁANIA

▪ **KOŚCIÓŁ I ŚWIAT**
KONKURS „AKTYWNA PARAFIA 2024”

NOWE WŁADZE KONFERENCJI EPISKOPATU
POLSKI

KRÓTKA HISTORIA NABOŻEŃSTWA
MAJOWEGO

WIELKA NOWENNA PRZED JUBILEUSZEM
DWUTYSIĄCLECIA ODKUPIENIA

ŚWIĘTY FLORIAN – PATRON STRAŻAKÓW

MODLITWA DO ŚW. RITY, GDY WSZYSTKO
ZAWODZI

PIERWSZE SPOTKANIE Z CHRYSZTUSEM

KONWALIA MAJOWA

POZNAJ PARAFIĘ KATEDRALNĄ – UL. CEGLANA

CO WIEŚZ O ŚWIĘTYCH WIELKANOCNYCH? –
SPRAWDŹ SIĘ

▪ **Z ŻYCIA PARAFII**

KALENDARIUM WYDARZEŃ PARAFIALNYCH

Z NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Orędzie Papieża Franciszka na 61. Światowy Dzień Modlitw o Powołania

Powołani, by siać nadzieję i budować pokój

Drodzy Bracia i Siostry!

Ka dego roku wiatowy Dzień Modlitw o Powołania zach ca nas do rozwa enia cennego daru powołania, jakie Pan kieruje do ka dego z nas, swojego wiernego ludu w drodze, aby my mogli uczestniczy w Jego planie miłoci i uciele nia pi kno Ewangelii w ró nych stanach ycia. Słuchanie Bo ego powołania, które nie jest zewn trznie narzuconym obowi zkiem, np. w imi religijnego ideału, jest natomiast najpewniejszym sposobem, w jaki mo emy umacnia pragnienie szcz cia, które w sobie nosimy: nasze ycie urzeczywistnia si i spełnia, gdy odkrywamy kim jeste my, jakie s nasze cechy, w jakiej dziedzinie mo emy je dobrze wykorzysta , jak drog mo emy obra , aby sta si znakiem i narz dzieciem miłoci, akceptacji, pi kna i pokoju w sytuacjach, w których yjemy.

Zatem, ten Dzie jest zawsze pi kn okazj , aby z wdzi czno ci wspomina przed Panem wiern , codzienn i cz sto ukryt prac tych, którzy przyj li powołanie anga uj ce całe ich ycie. My l o matkach i ojcach, którzy nie troszcz si przede wszystkim o siebie i nie pod aj za nurtem powierzchownego stylu, ale podporz dkowuj swoje ycie trosce o relacje, z miłoci i bezinteresowno ci otwieraj c si na dar ycia i po wi caj c si słu bie na rzecz swoich

dzieci oraz ich wzrastania. My l o tych, którzy wykonuj swoj prac z po wi ceniem i duchem współpracy; o tych, którzy na ró nych polach i na ró ne sposoby anga uj si w budowanie bardziej sprawiedliwego wiata, bardziej solidarnej gospodarki, bardziej sprawiedliwej polityki, bardziej ludzkiego społecze stwa: o wszystkich ludziach dobrej woli, którzy po wi caj si dobru wspólnemu. My l o osobach konsekrowanych, które ofiarowuj swoje ycie Panu w ciszy modlitwy, a tak e w działaniu apostolskim, czasami na obszarach granicznych, i nie szcz dz c sił, twórczo realizuj c swój charyzmat i po wi caj c je spotykanym ludziom. My l te o tych, którzy przyj li powołanie do sakramentalnego kapła stwa i po wi caj si głoszeniu Ewangelii oraz dziel swoje ycie, wraz z Chlebem eucharystycznym, na rzecz braci i siostr, siej c nadziej i ukazuj c wszystkim pi kno Królestwa Bo ego.

Ludziom młodym, zwłaszcza tym, którzy czuj si oddaleni lub nie ufaj Ko ciołowi, chciałbym powiedzie : dajcie si zafascynowa Jezusowi, kierujcie do Niego wasze wa ne pytania poprzez karty Ewangelii, pozwólcie si zaniepokoi Jego obecno ci , która zawsze wprowadza nas w zbawienny w kryzys. On szanuje nasz wolno bardziej ni ktokolwiek inny, nie narzuca si , lecz proponuje siebie: pozostawcie Mu przestrze , a odnajdziecie swoje szcz cie w pój ciu za Nim a, je li tego od was za da, w całkowitym oddaniu si Jemu.

Lud w drodze

Polifonia charyzmatów i powoła , które Wspólnota chrze cija ska rozpoznaje i którym towarzyszy, pomaga nam w pełni zrozumie nasz to samo jako chrze cijan: jako Lud Bo y kroczy ulicami wiata, o ywiany przez Ducha wi tego i wł czony jak ywe kamienie w Ciało Chrystusa, ka dy z nas odkrywa, e jeste my członkami wielkiej rodziny, dzie mi Ojca oraz bra mi i siostrami naszych bli nich. Nie jeste my wyspami zamkni tymi w sobie, ale cz ci cało ci. St d wiatowy Dzie Modlitw o Powołania nosi odci ni t piecz synodalno ci: istnieje wiele charyzmatów, a my jeste my wezwani do słuchania siebie nawzajem i do pod ania razem, aby je odkrywa i rozeznawa , do czego wzywa nas Duch dla dobra wszystkich.

Ponadto, w obecnym momencie dziejowym wspólna droga prowadzi nas do Roku Jubileuszowego 2025. Id my jako pielgrzymi nadziei w kierunku Roku wi tego, aby my odkrywaj c na nowo swoje powołanie i odnosz c si do ró nych darów Ducha, byli w wiecie nosicielami i wiadkami marzenia Jezusa: tworzy jedn rodzin , zjednoczon w miłoci Boga i zł czon wi zi miłoci, dzielenia si i braterstwa.

Dzie ten po wi cony jest w szczególno ci modlitwie, aby wyprosi u Ojca dar wi tych powoła do budowania Jego Królestwa: „pro cie wi c Pana niwa, eby wyprawił robotników na swoje niwo!” (Łk 10. 2). A modlitwa – jak wiemy – bardziej polega na słuchaniu, ni na słowach kie-

rowanych do Boga. Pan przemawia do naszego serca i chce je zastać otwartym, szczerym i hojnym. Jego Słowo stało się ciałem w Jezusie Chrystusie, który objawia i przekazuje nam całą wolę Ojca. W tym roku 2024, po wieloletnim wędrownym pielgrzymowaniu, jesteście my wezwani do ponownego odkrycia bezcennego daru miłości i dialogu z Panem, z serca do serca, stając się w ten sposób pielgrzymami nadziei, ponieważ „modlitwa jest pierwszą siłą nadziei. Modlisz się, i nadzieja rośnie, rozwija się. Powiedziałbym, że modlitwa otwiera drzwi nadziei. Nadzieja jest, ale moja modlitwa otwieram jej drzwi” (Katecheza, 20 maja 2020 r.; L'Osservatore Romano, wyd. polskie, n. 6 (423)/2020, s. 13).

Pielgrzymi nadziei i budowniczy pokój

Ale co to znaczy być pielgrzymem? Ten, kto podejmuje pielgrzymkę, stara się przede wszystkim mieć jasny cel i zawsze nosi go w swoim sercu i umyśle. Jednocześnie nie jednak, aby osiągnąć cel, trzeba skoncentrować się na kroku obecnym, aby stawiać mu czoła, trzeba być lekkim, pozbyć się niepotrzebnych ciężarów, nosi to, co nie zbędne i zmaga się każdego dnia, aby zmęczenie, strach, niepewność i mroki nie zagrażały obranej drogi. Bycie pielgrzymem oznacza więc wyruszenie na nową każdego dnia, rozpoczynanie zawsze od nowa, odnajdywanie entuzjazmu i siły do pokonywania kolejnych etapów drogi, które pomimo znużenia i trudno ci zawsze otwieraj przed nami nowe horyzonty i nieznanne widoki.

Znaczenie chrześcijańskiej pielgrzymki jest właśnie takie: wyruszamy w drogę, aby odkryć miłość Boga, a jednocześnie nie odkryć siebie, poprzez podróże wewnątrz, ale zawsze pobudzając wiele ci relacji. Jesteście my zatem pielgrzymami, ponieważ jesteście my powołani: powołani, by kochać Boga i kochać siebie nawzajem. W ten sposób nasze pielgrzymowanie po tej ziemi nigdy nie kończy się daremnym zmęczeniem lub bezcelowym wędrowaniem. Wręcz przeciwnie, każdego dnia, odpowiadając na nasze powołanie, staramy się podejmować nowe kroki w kierunku nowego wiatu, w którym będziemy w pokoju, sprawiedliwi ci i miłośnicy ci. Jesteście my pielgrzymami nadziei, ponieważ zmierzamy ku lepszej przyszłości i staramy się ją budować przemierzając drogę.

Taki jest ostatecznie cel każdego powołania: stawia się miłośnikami i kobietami nadziei. Jako jednostki i wspólnoty, w różnorodności charyzmatów i posług, wszyscy jesteście my wezwani do „nadawania ciała i serca” nadziei Ewangelii w świecie naznaczonym epokowymi wyzwaniami: globalnym rozszerzaniem się trzeciej wojny światowej w kawałkach; tłumami migrantów uciekających ze swoich krajów w poszukiwaniu lepszej przyszłości; cięgnięciem wzrostem liczby ubogich; niebezpieczeństwem nieodwracalnego zagrożenia zdrowia naszej planety. Do tego wszystkiego należy dodać trudno ci, które napotykamy na co dzień, i które niekiedy grożą nam popadnięciem w rezygnację lub defetyzm.

Zatem, w tych naszych czasach, decydujcie znaczenie dla nas, chrześcijan, ma pielęgnowanie patrzenia pełnego nadziei, abyście mogli owocnie pracować, odpowiadając na powierzone nam powołanie, w służbie Królestwa Bożego, Królestwa miłości, sprawiedliwości ci i pokoju. Ta nadzieja – zapewnia nas – Paweł – „zawieść nie może” (Rz 5, 5),

ponieważ jest obietnicą, którą Pan Jezus nam uczynił, że pozostanie z nami na zawsze i zaangażuje nas w dzieło odkupienia, którego chce dokonać w sercu każdego człowieka i w „sercu” stworzenia. Ta nadzieja znajduje swój ośrodek pobudzenia w zmartwychwstaniu Chrystusa, które „zawiera w sobie siłę”, która przenikła świat. Tam, gdzie wszystko wydaje się martwe, ze wszystkich stron pojawiają się ponownie kiełki zmartwychwstania. Jest to siła niemająca sobie równych. To prawda, i wiele razy wydaje się, że Bóg nie istnieje: widzimy niesprawiedliwość, zło, obojętność i okrucieństwo, które nie ustępuje. Jednak jest tak samo pewne, że pośród ciemności zaczyna zawsze wyrastać coś nowego, co wcześniej czy później przynosi owoc” (Adhort. apostoła. Ewangelii gaudium, 276). Apostoł Paweł ponownie stwierdza, że „w nadziei jesteście my zbawieni” (Rz 8, 24). Odkupienie dokonane w wydarzeniu paschalnym daje nadzieję, pewną, niezawodną nadzieję, z którą możemy stawiać czoła wyzwaniom teraźniejszości.

Bycie pielgrzymami nadziei i budowniczymi pokoju oznacza zatem budowanie swojego życia na skale zmartwychwstania Chrystusa, wiedząc, że każdego nasze przedsięwzięcie, w powołaniu, które przyjęliśmy i realizujemy, nie pada w próżnię. Pomimo porażek i niepowodzeń, dobro, które siejemy, rośnie w ciszy i nic nie może nas oddzielić od ostatecznego celu: spotkania z Chrystusem i radości życia w braterstwie ze sobą na wiecznie. To ostateczne powołanie musimy antycypować każdego dnia: relacja miłości ci z Bogiem i z naszymi braćmi i siostrami zaczyna się już teraz, aby urzeczywistnić marzenie Boga, marzenie o jedno ci, pokoju i braterstwie. Niech nikt nie czuje się wykluczony z tego powołania! Każde z nas, z naszymi ograniczonymi zdolnościami, w swoim stanie życia może być, z pomocą Ducha wiążącego, siewcą nadziei i pokoju.

Odwaga, by dać coś z siebie

W związku z tym wszystkim mówię raz jeszcze, tak jak podczas światowych Dni Młodzieży w Lizbonie: „Rise up! – Powstać cie!“. Obudźmy się ze snu, wyjdźmy z obojętności, otwórzmy kraty wiązania, w którym czasami się zamykali, aby każde z nas mógł odkryć swoje powołanie i budowniczym pokoju! Bądźmy pasjonatami życia i zaangażujmy się w pełną miłość ci troskę o tych, którzy nas otaczają i o środowisko, w którym żyjemy. Powtarzam: miejmy odwagę zaangażować się! Ksiądz Orest Benzi, niestrudzony apostoł miłosierdzia, staje ci zawsze po stronie najmniejszych i bezbronnych, zwykły powtarza, że nikt nie jest tak biedny, by nie miał czegoś do dania, i nikt nie jest tak bogaty, by nie potrzebował czegoś otrzymać.

Powstańmy zatem i wyruszmy jako pielgrzymi nadziei, abyście my, podobnie jak Maryja ze względu na Elżbietę, mogli nie tylko dzielić radość, rodzi nowe życie i być budowniczymi braterstwa i pokoju.

Rzym, u wiatu tego Jana na Lateranie, 21 kwietnia 2024 r., w IV Niedziel Wielkanoc.

FRANCISZEK

KOŚCIÓŁ I ŚWIAT

Konkurs „Aktywna Parafia 2024”

Bp Artur G. Miziński, sekretarz generalny KEP zachęcił wszystkie parafie w Polsce do wzięcia udziału w czwartej edycji konkursu „Aktywna Parafia”. Zgłoszenia można przesyłać do 22 maja. Finał konkursu odbędzie się 15 czerwca w Warszawie.

Konkurs „Aktywna Parafia” 2024 odbywa się pod honorowym patronatem Konferencji Episkopatu Polski i jej Sekretarza Generalnego. Organizatorem jest Katolicka Agencja Informacyjna (KAI).

Jak zaznaczył sekretarz generalny KEP bp Artur G. Miziński, w dzisiejszych czasach media karmią się sensacją,

dlatego trudno jest dotrzeć do społeczeństwa z pozytywnym przekazem. „Ten konkurs jest promocją tego co piękne, dobre i szlachetne” – podkreślił. Jak dodał, celem konkursu jest wyszukiwanie parafii wyjątkowych ze względu na swoją aktywną działalność.

To już czwarta edycja Konkursu „Aktywna Parafia”. Wydarzenie ma na celu propagowanie działalności charytatywnej, inicjatyw ewangelizacyjnych, promowanie zdrowego trybu życia oraz budowania wspólnoty przez społeczność lokalną.

Zgłoszenia parafii przyjmowane będą do 22 maja br. za pośrednictwem specjalnego formularza zgłoszeniowego dostępnego na stronie KAI: ekai.pl/aktywnaparafia.

Analiza i ocena zgłoszeń oraz ogłoszenie listy 10 parafii zakwalifikowanych do finału Konkursu nastąpi 29 maja br. Nadane formularze oceniać będzie jury w składzie:

Marcin Preciszewski – Prezes KAI, Przewodniczący Jury; dr Urszula Bejma – Zastępca Dyrektora Caritas Polska; ks. dr Maciej Bądziński – Dyrektor Krajowych Papieskich Dzieł Misyjnych; ks. kanonik Jacek Andrzejczak – Proboszcz Parafii Wszystkich Świętych w Słupi pod Kępem (zwycięzca konkursu Aktywna Parafia w 2023 r.); Monika Grabowska – Dyrektor obszaru sprzedaży i współpracy z agentami rozliczeniowymi Fundacji Polska Bezgotówkowa.

Finał Konkursu odbędzie się 15 czerwca w Warszawie. Poszczególne parafie będą miały za zadanie zaprezentować swoje wspólnoty (jej aktywność, specjalne kulinarnie, stroje regionalne). Drugim elementem finału będzie konkurs sprawnościowy, podczas którego zarówno młodsi, jak i starsi będą mieli okazję rywalizować w takich dyscyplinach jak bieg na czas, rzut piłki lekarskiej czy rzut do kosza.

Zwycięzca Konkursu otrzyma bony na sprzęt sportowy oraz zostanie zaprezentowany na stronie internetowej ekai.pl. Przewidziana jest także nagroda specjalna Dyrektora Caritas Polska oraz nagroda dla najbardziej cyfrowej parafii.

Zwycięzca trzeciej edycji konkursu „Aktywna Parafia” została w czerwcu ub. roku parafia pw. Wszystkich Świętych w Słupi pod Kępem. Mimo iż jest niewielka, bardzo aktywnie działa w sektorze pomocy bliźniemu i działalności charytatywnej. Pomoc kieruje ku osobom osamotnionym, ubogim, starszym, pokrzywdzonym przez los oraz chorym, również spoza parafii. Przynajmniej Zespół Charytatywny działa na terenie sześciu okolicznych miejscowości – parafianie reagują na telefony i anonimowe wiadomości z informacją o konkretnych potrzebach.

W parafii działają różne grupy i wspólnoty, jak wycieczki, ministranci, lektorzy. Jest też np. Wspólnota w Charbela – grupa młodych parafian prowadząca comiesięczną Adorację Najświętszego Sakramentu, podczas której po Mszy św. za wstawiennictwem w Charbela wyprasza się szczególnie potrzebne łaski zdrowia dla duszy i ciała.

Powstała ponadto Parafialna Grupa Ewangelizacji Teatralnej, w której szeregi włączyło się 40 parafian – aktorów amatorów. Działają też grupa Aktywny Senior, czy Ministrancka Grupa Sportowa, a Grupa Strażacka z proboszczem ks. Jackiem Andrzejczakiem na czele prowadzi „wieczory z siatkówką”. Według parafialnej tradycji odbywają się rowerowe wyjazdy na nabożeństwa majowe do poszczególnych miejscowości parafii.

Z danych Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego wynika, że w Polsce jest 10 tys. 352 parafii katolickich, w tym 9680 diecezjalnych i 673 zakonnych. Dane Głównego Urzędu Statystycznego nieco się różnią, mówi o 10 tys. 263 parafii, z czego 662 zakonnych.

KAI/ BP KEP

Nowe władze Konferencji Episkopatu Polski

Podczas 397. Zebrania Plenarnego KEP biskupi wybrali nowe władze Konferencji Episkopatu Polski. Nowym przewodniczącym został wybrany abp Tadeusz Wojda, metropolita gdański, a wiceprzewodniczącym abp Józef Kupny, metropolita wrocławski.

Przewodniczący KEP reprezentuje Konferencję na zewnątrz. Z urzędu wchodzi w skład Rady Stałej KEP. Wraz z zastępcą Przewodniczącego i Sekretarzem Generalnym tworzy Prezydium Konferencji Episkopatu Polski. Przewodniczący zwołuje zebranie Rady Stałej, Zebranie Plenarne i Radę Biskupów Diecezjalnych, w czasie których przewodniczy obradom. Przesyła również sprawozdania i dokumenty z obrad gremiów do Stolicy Apostolskiej za pośrednictwem Nuncjatury Apostolskiej.

Zastępca Przewodniczącego KEP, w przypadku prawnej przeszkody Przewodniczącego, przejmuje jego funkcje. Wraz z Przewodniczącym i Sekretarzem Generalnym tworzy Prezydium Konferencji Episkopatu Polski.

Abp Tadeusz Wojda SAC urodził się 29 I 1957 r. w Kowaliku na Kielecczyźnie, w rodzinie wielodzietnej, jako czwarte dziecko Władysława i Anieli z domu Pietrzyk. Jego młodszy brat również jest pallotynem, za starszą siostrą jest w Zgromadzeniu Sióstr Elżbietanek Cieszyńskich.

W 1976 r. wstąpił do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (SAC). W latach 1977–1983 odbył studia z filozofii i teologii w WSD Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego w Ołtarzewie k. Warszawy, a jednocześnie w latach 1980–1983 studia z teologii fundamentalnej na ATK w Warszawie. 8 V 1983 roku przyjął święcenia prezbiteratu. Po święceniach przez kilka miesięcy pracował jako wikariusz w parafii Chrystusa Króla w Warszawie, a następnie był współpracownikiem pallotyńskiego Sekretariatu Misyjnego w Złoczynie. W maju 1984 r. został skierowany na studia z misjologii na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, które ukończył doktoratem w 1989 r.

2 I 1990 r. rozpoczął pracę w Papieskim Dziale Rozkrzewiania Wiary i w Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. Od 12 XII 2007 r. pełnił funkcję kierownika biura w Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. 24 VII 2012 r. został mianowany podsekretarzem w Kongregacji ds. Ewangelii

zacji Narodów. Jest autorem licznych artykułów i rozpraw naukowych z zakresu misjologii.

12 IV 2017 r. papież Franciszek mianował go arcybiskupem metropolitą białostockim. W święcenia biskupie przyjął 10 VI 2017 r. Udzielił mu ich prefekt Kongregacji Ewangelizacji Narodów i Krzewienia Wiary kard. Fernando Filoni. Współkonsekratorami byli abp Edward Ozorowski oraz abp Henryk Hosier.

2 III 2021 r. abp Wojda został mianowany przez papieża Franciszka metropolitą gdańskim.

Abp Józef Kupny urodził się 23 lutego 1956 roku w Piekarach Ł. – Dębówce Wielkiej. W święcenia kapłańskie przyjął 31 marca 1983 roku w Katowicach z ręką biskupa katowickiego Herberta Bednorza. Sakrament biskupie przyjął 4 lutego 2006 roku. Konsekratorami byli: abp metropolita katowicki Damian Zimoń, biskup tarnowski Wiktor Skworec i biskup legnicki Stefan Cichy.

18 maja 2013 roku został ogłoszony Arcybiskupem Metropolity Wrocławskiej. Ingres do Katedry Wrocławskiej odbył się 16 czerwca 2013 roku.

W Konferencji Episkopatu Polski, abp Kupny pełni funkcje delegata KEP ds. Duszpasterstwa Ludzi Pracy i delegata ds. Duszpasterstwa Przedsiębiorców i Pracodawców, a także członka Zespołu przy Delegacie KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej.

Krótką historia nabożeństwa majowego

Początków tego nabożeństwa należy szukać w pieśniach sławiących Maryję Pannę znanych na Wschodzie już w wieku. Na Zachodzie poświęcenie majowego miesiąca Matce Bożej pojawiło się dopiero na przełomie XIII i XIV w., dzięki hiszpańskiemu królowi Alfonsowi X. Zachęcał on by wieczorami gromadzić się na wspólnej modlitwie przed figurami Bożej Rodzicielki.

Nabożeństwo majowe bardzo szybko stało się popularne w całej chrześcijańskiej Europie. Jeden z mistyków nadreńskich, dominikanin bł. Henryk Suzo, w swoich tekstach wspomina, że jeszcze jako dziecko w maju zbierał na łąkach kwiaty i zanosił je Maryi. W XVI w. upowszechnieniu nabożeństwa sprzyjał wynalazek druku. Po raz pierwszy maj został nazwany miesiącem Maryi w wydanej w 1549 r. w Niemczech księce „Maj duchowy”, która była odpowiedzią na Reformację.

W wielu żywotach świętych oraz kronikach zakonnych można wyczytać o majowym kultcie Maryi Panny. Dobrym przykładem jest św. Filip Nereusz, który gromadził dzieci przy figurze Matki Bożej, zachęcał do modlitwy i do składania u jej stóp kwiatów. Podobne zwyczaje opisują XVII-wieczne kroniki włoskich dominikanów.

Ojcem nabożeństw majowych jest uważany na przełomie XVII i XVIII wieku w Neapolu jezuita o. Ansolani. Organizował on w kaplicy królewskiej specjalne koncerty pieśni maryjnych, które kończył uroczystym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem. Wielkim propagatorem tej formy czci Matki Bożej był jezuita, o. Muzzarelli, który w 1787 r. wydał specjalną broszurkę, którą rozesłał do wszystkich włoskich biskupów. Pomimo kasaty zakonu jezuitów przez Klemensa XIV, o. Muzarelli wprowadził nabożeństwo majowe w kościele

Il Gesu w Rzymie. Rozpowszechnił je również w Paryżu, towarzysząc papieżowi Piusowi VII podczas koronacji Napoleona Bonaparte. To właśnie Pius VII obdarzył nabożeństwo majowe pierwszymi odpustami. W 1859 r. kolejny papież, Pius IX, zatwierdził obowiązującą do naszych czasów formę nabożeństwa, składającą się z Litani Loretoskiej, nauki kapłana oraz uroczystego błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

W Polsce pierwsze nabożeństwo majowe wprowadzili jezuita w Tarnopolu (1838), misjonarze w Warszawie w kościele św. Krzysztofa (1852), ksiądz Goliański w Krakowie (w 1856) i we Włocławku biskup Marszewski (1859). Ks. Wincenty Buczyński (jezuita) wydał we Lwowie pierwszą księeczkę o nabożeństwach majowych (1839). W dziesięć lat potem podobną broszurkę wydał we Wrocławiu w roku 1850 ks. Aleksander Jełowicki, zmartwychwstańca. W połowie XIX wieku nabożeństwo majowe przyjęło się we wszystkich prawie krajach.

Centralnym elementem nabożeństwa majowego jest Litania Loretoska, jeden ze wspaniałych hymnów na cześć Maryi, w którym wystawiane są Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył J. Bóg. To piękny zbiór komplementów dla Maryi. Nie ma pewności, kiedy powstała Litania Loretoska. Prawdopodobnie jakaś jej wersja znana była już

w XII wieku we Francji. Pewne jest to, że zatwierdził ją oficjalnie papież Sykstus V w 1578 r. Nazwa „Loretańska” otrzymała od miejscowości Loretto we Włoszech, gdzie była szczególnie propagowana i odmawiana prawdopodobnie od 1531 r. Przypuszcza się, że tytułów Maryi pochodzi z wpisów w księgach sanktuarium Domku Loretańskiego. Tekst litanii miał przedłożyć do zatwierdzenia papieżowi Grzegorzowi XIII archidiakon Guido Candiotti. 11 czerwca 1587 r. Sykstus V obdarzył „Litanię Loretańską” dwustu dniami odpustu. Kolejne odpusty przypisali do niej Pius VII i Pius XI.

W 1631 r. wiata Kongregacja Obrzędów zakazała dokonywania w tym celu samowolnych zmian; te, które nastąpiły, posiadały aprobatę Kościoła. Kiedy w litanii było więcej tytułów, m.in.: Mistrzyni pokory, Matko Miłosierdzia czy Brama odkupienia. Później pojawiały się inne wezwania (inwokacje): Królowo Różańca wiatego (1675), Królowo bez zmywu pierworodnej poczęcia (1846), Matko Dobrej Rady (1903), Królowo pokoju (1917), Królowo Wniebowzięcia (1950), Matko Kościoła (1980), Królowo Rodzin (1995).

Po zatwierdzeniu liturgicznej uroczystości Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, obchodzonej 3 maja, do Litanii dołączono 12 października 1923 r. wezwanie „Królowo Polskiej Korony”, przekształcone po drugiej wojnie światowej na „Królowo Polski”.

Nowe wezwania Litanii loretańskiej, wprowadzone w języku łacińskim przez Stolicę Apostolską 20 czerwca 2020 r., brzmią w języku polskim: „Matko miłosierdzia” (po „Matko Kościoła”), „Matko nadziei” (po „Matko łaski Bożej”), „Pociecho migrantów” (po „Ucieczko grzesznych”). Wezwanie „Matko miłosierdzia”, które w polskiej wersji Litanii już było w użyciu (po wezwaniu „Matko łaski Bożej”), będzie znajdować się w nowym miejscu. W obecnym kształcie Litanii loretańskiej ma 55 wezwań do Matki Bożej.

Warto w tym miejscu wspomnieć, że starsza od Litanii loretańskiej jest litania do dziś odmawiana w Zakonie Kaznodziejskim. Pochodzi ona z XII wieku (jest zatem starsza niż zakon dominikański, niewykluczone jest, że ona zaginionym pierwowzorem Litanii Loretańskiej). Jej pełny tytuł brzmi: „Litanie dominikańska do odmawiania we wszelkich utrapieniach”. W Polsce jest znana w kilku tłumaczeniach (m.in. poetki Anny Kamieńskiej). W Zakonie odmawia się ją w szczególnych momentach. Jak podaje stara tradycja – kardynałowie i prałaci zwykli byli mówić: „Strzeż się litanii braci kaznodziejów, gdy czyni rzeczy dziwne”. Przysłowiem stało się powiedzenie: *Litaniis Ordinis Praedicatorum libera nos, Domine* (Od litanii Zakonu Kaznodziejskiego wybaw nas, Panie). W maju jednak także dominikanie w czasie nabożeństw majowych modlą się tekstem Litanii Loretańskiej. Wzorem dla obu litanii był Akatysta ku czci Bogurodzicy, piękny hymn maryjny Kościoła Wschodniego, który przetrwał do naszych czasów (piewany także przez katolików).

Wielka Nowenna przed Jubileuszem Dwutysiąclecia Odkupienia

Obchodem Świąt Wielkanocnych rozpoczynamy dziewięcioletnią Wielką Nowennę, której celem jest odrodzenie duchowo-moralne i przygotowanie całego Kościoła w Polsce do Jubileuszu dwutysiąclecia Odkupienia – napisał przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Tadeusz Wojda SAC w komunikacie w sprawie Wielkiej Nowenny przed dwutysiącleciem dzieła Odkupienia.

Przewodniczący Episkopatu przypomniawszy, że w 2033 roku będziemy obchodzić rocznicę dwutysiąclecia Odkupienia. „Dziewięć lat, które poprzedzają ten wielki Jubileusz, jest dla Kościoła w Polsce wspaniałą okazją do ożywienia wiary, a przede wszystkim do dzikczynienia” – podkreślił.

Nowenna rozpocznie się obchodem tegorocznych świąt Wielkanocnych, a jej celem jest „odrodzenie duchowo-moralne i przygotowanie całego Kościoła w Polsce do tego wielkiego Jubileuszu”.

Najważniejszymi momentami nowenny w latach 2024-2033 będą coroczne uroczystości Triduum Paschalnego, Wniebowstąpienia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego i uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata.

„Zachcam duszpasterzy, aby – czy to w ramach liturgii wymienionych uroczystości czy poza nią – podkreślali doniosłość dzieła Odkupienia oraz zachęcali Lud Boży do wdziękności za nie. Wiernych zaś, zwłaszcza skupionych we wspólnotach religijnych i ruchach, proszę o wielkoduszne włączanie się we wszelkie inicjatywy z tym związane” – napisał Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

BP KEP

Święty Florian – patron strażaków

Święty Florian był urzędnikiem cesarskim w prowincji rzymskiej Noricum (dzisiaj środkowa Austria), który poniósł śmierć męczeńską w 304 r., najprawdopodobniej 4 maja.

Opis jego męczeństwa pochodzi dopiero z VIII w. i trudno rzyć za szczegóły. Nie jest to jednak czysta legenda, odzwierciedla bowiem silne tradycje lokalne, których czyspisano w martyrologium z V w. Podanie to przedstawia szczegóły jego męczeństwa w sposób następujący: gdy edykty cesarza Dioklecjana o prześladowaniu chrześcijan dotarły do Noricum, prefekt Akwilin zaczął je dokładnie realizować. Do zagrożonych w Lorch wyznawców Chrystusa przybył niekryjący się sw. Florian, aby ich pokrzepić. Niebawem został więc aresztowany przez żołnierzy prefekta. Zatrzymany oświadczył, że jest chrześcijaninem i mimo nakłaniania przez Akwilina nie zgodził się złożyć ofiary bogom Rzymu. Nie pomogło bicia kijami, ani inne tortury. Zmaltretowanego wyznawcę stracono z mostu do rzeki Anizy (dzisiaj Enns). Ciało zostało pochowane w pobliżu miejsca męczeństwa przez wdowę Walerię.

Nie ma tak wiele dokładnych wiadomości, co działo się z relikwiami świętego Męczennika. Tradycja głosi, że ciało zostało złożone do grobu w miejscu, gdzie dzisiaj wznosi się kościół, klasztor i miasteczko Sankt Florian wywodzące swoje nazwy od Jego imienia. Następnym miejscem spoczynku relikwii było miasto Rzym, gdzie znalazły się one wśród sławnych męczenników: św. Szczepana i św. Wawrzyńca.

Historię sprowadzenia relikwii świętego Florianiana do Polski, opisuje w swojej kronice, pod rokiem 1184, Jan Długosz: „Papież Lucjusz III chcąc się przychylić do cięgłych próśb monarchy polskiego Kazimierza, postanawia dać rzeczonemu księciu i katedrze krakowskiej ciało niezwykłego męczennika świętego Florianiana”.

Na wieś, gdzie zarówno świętego jak i Polaków, posłał księstwo tego ciała księciu polskiemu Kazimierzowi i katedrze krakowskiej przez biskupa Modeny Idziego. Ten, przybywszy ze swymi tymi szczytkami do Krakowa dwudziestego siódmego października, został przyjęty z wielkimi honorami, wśród oznak powszechnej radości i wesela przez księcia Kazimierza, biskupa krakowskiego Gedeona, wszystkie bez wyjątku stany i klasztory, które wyszły naprzeciw niego siedem mil. Wszyscy cieszyli się, że Polakom, za zmiłowaniem Boga, przybył nowy ordownik i opiekun i że katedra krakowska nabrała nowego blasku przez złożenie w niej ciała sławnego męczennika. Tam też złożono wniesione w tłumnej procesji ludu rzeczone ciało, a przez ten zaszczytny depozyt rozeszła się daleko i szeroko jego chwała. Na dzień świętego Męczennika biskup krakowski Gedeon

zbudował poza murami Krakowa, z wielkim nakładem kosztów, kościół kunsztownej roboty, który dzięki łaskawości Bożej przetrwał dotychczas. Biskupa z Modeny, Idziego, obdarowanego hojnie przez księcia Kazimierza i biskupa krakowskiego Gedeona, odprawiono do Rzymu. Od tego czasu zaczęli Polacy, zarówno rycerze, jak mieszczanie i wieśniacy, na dzień i pamięć świętego Florianiana nadawać chrzest to imię”.

Od czasu sprowadzenia relikwii świętego Florianiana do Krakowa kult jego rozszerza się bardzo szybko. Głównym ogniskiem kultu jest miejsce pogrzebania jego zwłok – wspomniane wcześniej wzgórze nad rzeką Enns, niedaleko od Lorch w Austrii, gdzie stoi do dzisiaj barokowe opactwo Sankt Florian.

W Krakowie głównym miejscem czci świętego Florianiana była w piątkę katedra wawelska, gdzie na progu umieszczono w ołtarzu ciało świętego Męczennika. Po kanonizacji rodzimego świętego, tzn. w dniu św. Stanisława, w 1253 r., o Florianianie pamiętano najbardziej na Kleparzu. Tu bowiem, od początku, w kolegiacie pod jego wezwaniem, od ołtarza

wieków kwitnie nieprzerwanie kult sławnego M czennika i zarazem Patrona. Kolegiata cieszy się posiadaniem relikwii w. Floriana.

W 1436 r. w. Florian został zaliczony, wraz ze w. tymi: Wojciechem, Stanisławem i Wacławem, do głównych patronów Polski. Otrzymał też honorowe miejsce w pieśni pełniącej rolę hymnu narodowego.

„ w. ty Florianie,
Nasz miły patronie,
Proś za nami Gospodyna
Paniej Maryjej Syna”.

Do wzrostu popularności patrona w XV w. przyczyniły się liczne kazania, pieśni, wierszowane przeróbki legendy oraz okazała procesja, która aż do XX w. udawała się co roku, w dniu 4 maja, z Wawelu do kolegiaty na Kleparzu. Ojciec w. Jan Paweł II w liście apostolskim przestany z okazji 800-lecia parafii w. Floriana na Kleparzu w roku 1984, jako dawny wikariusz w. tofloriański, tak pisze na temat kultu w. M czennika:

Ko ciół w Polsce, zanim wydał własnego w. tego i M czennika, Biskupa krakowskiego Stanisława i uzyskał w nim swojego Patrona, opierał się niejako i rósł na dojrzałych owocach w. to ci Kościoła Powszechnego, na w. tych, których wydały inne narody. Oni byli wówczas dla naszego Kościoła drogowskazami i przewodnikami na drodze do w. to ci, która wnet zaczęła przynosić plon na rodzimym gruncie.

w. ty Florian stał się dla nas wymownym znakiem tej powszechności i stał się znakiem szczególnej wiści Kościoła i Narodu polskiego z Namiestnikiem Chrystusa i ze Stolicą chrześcijaństwa... w. ty za, wzywany jako opiekun Królestwa Polskiego, stał się Patronem Miasta i Ojczyzny. Ten, który poniósł męczeństwo, gdy spieszył ze swoim wiadectwem wiary, z pomocą i pociechą przeladowanym chrześcijanom w Lauriacum, stał się zwycięzcą i obrońcą w wielorakich niebezpieczeństwach, jakie zagrażały materialnemu i duchowemu dobru człowieka.

Trzeba także podkreślić, że w. ty Florian jest od wieków czczony w Polsce i poza nią jako Patron strażaków, a w. tych, którzy wierni przykazaniu miłości i chrześcijańskiej tradycji, niosą pomoc bliźniemu w obliczu zagrożenia klęskami żywiołowymi.

Szczególnie czci otoczyli w. tego M czennika ludzie trudnych i niebezpiecznych zawodów, a w. c. strażacy, kominarze i hutnicy. Wzywaj jego przemożnego wstawienia ludzi zagrożeni wojną, powodzią, a także ludziami zagrożeni skażeniem środowiska naturalnego.

Zmarł prawdopodobnie w roku 304. Oficer armii rzymskiej na terenie dzisiejszej Austrii. Podczas przeładowania Dioklecjana przyznał się do bycia chrześcijaninem i został okrutnie umęczony. Relikwie sprowadzono z Włoch do Polski, gdzie był czczony od XII w.

Patron strażaków, kupców bławatnych, piwowarów, kominarzy, chroni od klęsk: ognia, wojny, powodzi, nieurodzaju i burzy.

Modlitwa do św. Rity, gdy wszystko zawodzi

Święta Rito, patronko spraw niemożliwych i beznadziejnych, zwracam się do Ciebie w chwili mojego głębokiego smutku i rozpacz. Kiedy wszystko wokół wydaje się zawodzić i nie widzę drogi naprzód, proszę o Twoje potężne wstawienie.

W intencji nadziei i wsparcia:

Święta Rito, wlej we mnie nadzieję, która nie zna rozpacz, i siłę, aby przetrwać te ciężkie chwile.

Proszę Cię, abyś była moim światłem w tunelu i prowadziła mnie przez ciemność moich obecnych trudności.

W intencji pomocy i rozwiązania problemów:

Oreduj za mną u naszego Pana, aby w Jego miłosierdziu ujrzał moją potrzebę i zesał mi pomoc oraz rozwiązania, których tak bardzo szukam.

Niech Twoje współczucie towarzyszy mi w moich zmaganiach, a Twoja mądrość niech inspiruje moje decyzje.

W intencji pokoju serca:

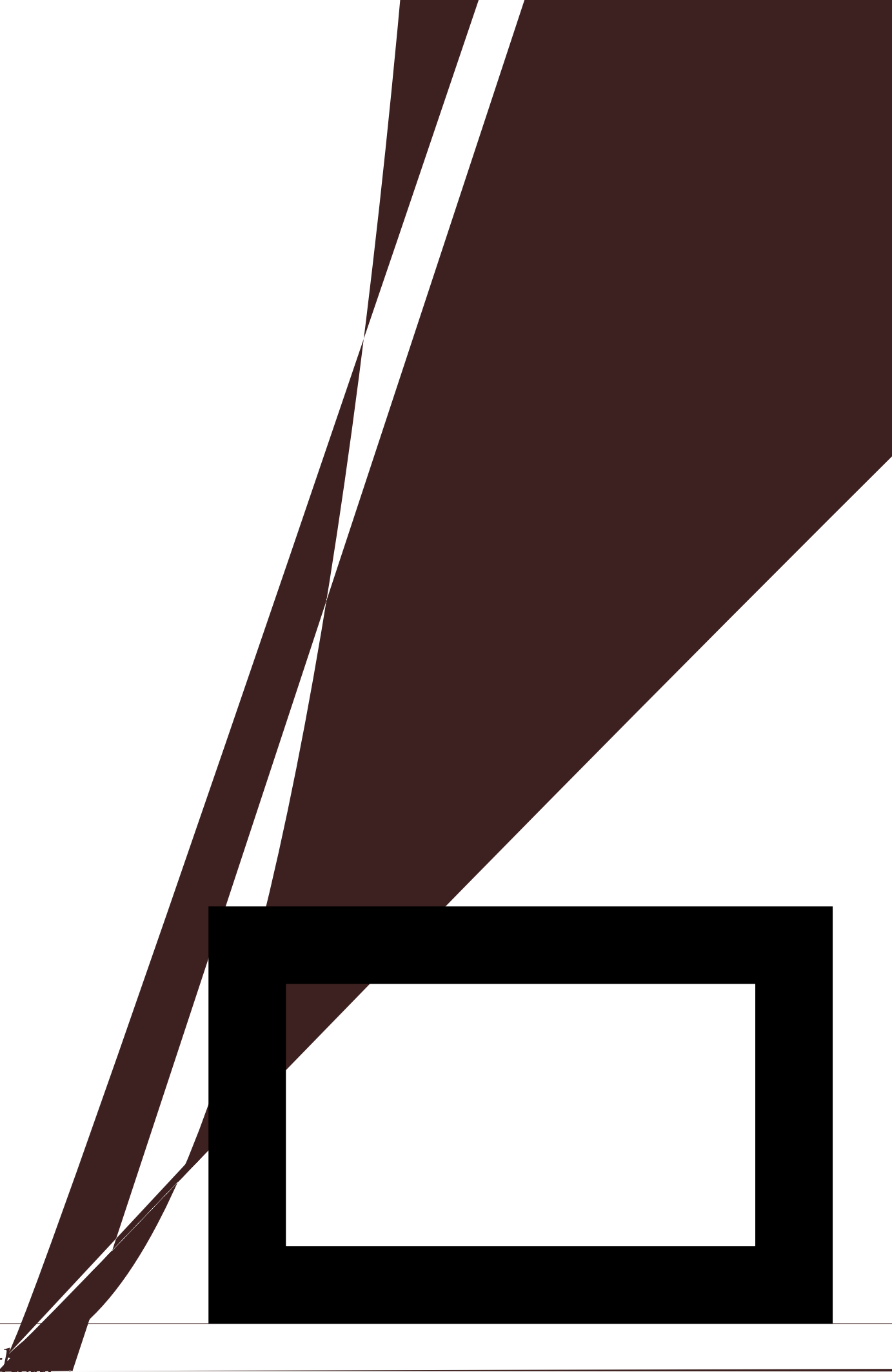
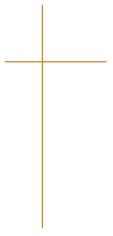
Proszę Cię, Święta Rito, o pokój serca, cierpliwość w oczekiwaniu na Boże działanie i akceptację Jego woli, nawet jeśli różni się od moich pragnień.

W intencji wiary i zaufania:

Umocnij moją wiarę, aby nie została zachwiana przez przeciwności, i naucz mnie zaufania, że Bóg działa we wszystkim dla naszego dobra.

Święta Rito, Ty, która w swoim życiu cierpiałaś i doświadczałaś wielu prób, ale nigdy nie traciłaś zaufania do Pana, bądź moją przewodniczką i orędowniczką w tych trudnych czasach. Przynies mi ulgę, pocieszenie i niech Twoja modlitwa przyniesie mi niezbędne łaski.

Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

dzieci, zwłaszcza dziewczynek, rozpraszaj uwagę itp. Strój nie ma być miernikiem zasobności portfela czy (o, zgrozo!) rodzicielskiej miłości, ma jedynie podkreślić niecodzienne wydarzenia. Czy dziecko będzie lepszym chrześcijaninem, gdy Pierwszą Komunię w tym przyjęciu w stroju balowym?

Przed kilkoma laty jedna z matek, rozmawiając ze mną na temat swego dziecka mającego przyjąć Pierwszą Komunię, martwiła się tym, że będąc osobą niezamężną, nie będzie mogła sprostać wymaganiom chwili i ubrać swoją córkę tak jak inne matki. Jednak ona czyniła coś bardziej pożytecznego, od dawna przygotowywała swe dziecko mówiąc, że to, co otrzyma jako prezent to rzecz marginalna, ziemską, do której nie trzeba się przywyzywać. Opowiadała córce o najważniejszym Gościu jej serca, że właśnie nie to w tym wszystkim jest najważniejsze, by Jezusa przyjąć i ugościć, by mógł On zamieszkać na stałe w jej sercu. Takich matek i ojców potrzeba jak najwięcej, by zrozumieli sens tego wydarzenia w wymiarach czysto religijnych.

W naszej polskiej tradycji utarło się złe przekonanie, że adna uroczystość nie obejmuje się bez alkoholu, inaczej – to adna uroczystość. Niestety, zdarzają się i to do liczne przypadki, że biesiadnicy przy stole „zapominają”, na jakiejś uroczystości, aby oszukać dziecko wlewając do butelek po wodach mineralnych lub sokach wódek i pijąc, by później ze spokojem mówić, że przecież dziecku nic się przez to nie stanie. Może i nie, a może i tak! Cały wysiłek księdza czy katechety przygotowującego dziecko do tej ważnej chwili zostaje zniweczony przez takie właśnie pojmowanie biesiady pierwszokomunijnej. Dzieci są uważnymi obserwatorami, w tym wieku potrafi niejedno podpatrzeć i wyciągnąć z tego wnioski. Pamiętajmy o tym.

Jeżeli Kościół w dobie posoborowej angażuje ludzi wiekowych do apostołstwa, to w omawianej dziedzinie działalność apostołska jest nie przywilejem, ale obowiązkiem każdego z nas. Wszyscy ci, którzy w jakikolwiek sposób mają wpływ na charakter uroczystości domowej z okazji Pierwszej Komunii, powinni zrobić wszystko, aby była ona kontynuacją pracy Kościoła, a nie jej niweczeniem. Trzeba w domu rodzinnym umieć rozmawiać z dzieckiem na temat doniesienia o tym wydarzeniu, trzeba z nim przystąpić do Komunii. W z okazji ważnych rocznic rodzinnych, trzeba przez tego typu praktyki religijne wytworzyć silny związek rodzinną, trwać całe lata.

Troska rodziców o religijny rozwój ich dzieci musi stać się ich codziennym chlebem, aby Pan kiedyś nie musiał postawić im zarzutu, że wzbranieli dzieciom przyjąć do Niego. Jeżeli tak się nie stanie, z dziecka wyrośnie człowiek małej wiary, który nie będzie umiał iść przez życie według wskazań Ewangelii, i będzie podatny na wszelkie zło, którego tak wiele na każdym kroku.

Jan Uryga

Konwalia majowa

Konwalia majowa, której niepowtarzalny zapach przebijają się przez inne aromaty najpiękniejszego z miesięcy, znana była dawniej u nas w Polsce pod nazwą lanuszka. Jednak nadal nazywamy ją fachowo konwalia majowa (z łac. *Convallis majalis*). Określenie to pochodzi od greckiego *convallis* – dolina, najczęstsze miejsce jej występowania.

Konwalie przybyły do nas przed kilku wiekami z leśnych łąk południowej Europy i środkowej Azji. Lubi cienie i wilgotne zakamarki naszych ogrodów, szczególnie gdy są w towarzystwie innych roślin, szczególnie fiołków. Są bylinami kłoczowymi, które sadi się w ogrodzie późną jesienią w miejscu wilgotnym.

Kwiaty konwalii, z pozorą skromne, czarują nas urodziwym i miłym zapachem, mają one też właściwości lecznicze, co wykorzystuje współczesna medycyna. Cenione są ziołowe środki nasercowe i moczopędne pochodzące z soku komórkowego roślin. Jednak trzeba pamiętać, że konwalia mimo swego piękna jest także trucizną. Po każdym rzywaniu konwalii trzeba pamiętać o myciu rąk, nie można kwiatami czy liśćmi pocierać oczu czy ust. Nie należy też domowym sposobem przyrządzać żadnych lekarstw z konwalii.

Zioła konwalii zachowuj swój wartość tylko przez rok. Reguluj czynność serca, zwalniaj tętno, reguluj wahaniami ciśnienia tętniczego krwi.

Ziele konwalii zawiera m.in. heterozydy, saponiny i kwas chelidonowy. Konwalia leczy się niewydolność serca i kręcenia oraz nerwice naczyniowo-sercowe.

Zachwycaj się jej urodziwym zapachem konwalii, postawmy w swoim pokoju małe bukietki, skoro leczy ona serce...

JU

Co wiesz o świątach wielkanocnych? – Sprawdź się

Zapraszamy do sprawdzenia swojej wiedzy w quizie „Co wiesz o świątach wielkanocnych?” Prawidłowe odpowiedzi podamy w kolejnym numerze naszej gazety. Powodzenia!

- Skąd brany jest popiół, którym posypuje się głowy wiernych?
 - z kadzidła używanego przez cały rok;
 - z rzymskich katakumb;
 - z palm poświęconych w Niedzielę Palmową;
 - z różnych źródeł, decyduje proboszcz
- Ile dni kalendarzowych liczy Wielki Post?
 - 42; b) 44; c) 48; d) 50
- Kiedy przypadają święta Wielkiej Nocy?
 - pierwszego dnia po nowiu księżyca w marcu;
 - dzień po starożytnej dacie pierwszego dnia wiosny;
 - dokładnie 3 miesiące przed przesileniem letnim;
 - w niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca
- Z jakim żydowskim świętem powiązana jest Wielkanoc?
 - Pascha; b) Jom Kippur;
 - Rosz ha-Szana; d) Chanuka
- Kiedy zmarł Jezus wg rachuby żydowskiej?
 - 12 dnia miesiąca nisan roku 1790;
 - 13 dnia miesiąca nisan roku 2790;
 - 14 dnia miesiąca nisan roku 3790;
 - 15 dnia miesiąca nisan roku 4790
- Kiedy rozpoczyna się Wielki Tydzień?
 - w Niedzielę Palmową;
 - w Wielki Czwartek;
 - w Wielką Sobotę;
 - w Wielką Niedzielę
- Który obrzęd ostatniej wieczerzy opisuje św. Jan?
 - łamanie chleba;
 - obmycie nóg Jezusowi;
 - obmycie nóg uczniom;
 - namaszczenie olejem
- O co został oskarżony Jezus w świetle prawa rzymskiego?
 - krzywoprzysięstwo; b) zdradę stanu;
 - obrazę religii; d) zabójstwo
- Ile stacji liczy tradycyjna droga krzyżowa?
 - 12; b) 13; c) 14; d) 15
- Co stało się z Dobrym Łotrem z krzyża?
 - przeżył ukrzyżowanie i uciekł;
 - został świętym;
 - został potępiony przez Kościół;
 - uciekł i został wyznawcą Jezusa
- Ile ran jest na całunie turyńskim?
 - 121; b) 155; c) 179; d) 218
- Jak długo, zgodnie z tradycją, ciało Jezusa leżało w grobie?
 - 1 dzień; b) 2 dni; c) 3 dni; d) 4 dni
- Które z poniższych zdań NIE jest prawdziwe?
 - Kościół uważa zmartwychwstanie za fakt historyczny;
 - Zmartwychwstanie w oczach chrześcijan potwierdza naukę Jezusa i jego boskość;
 - Zmartwychwstanie Jezusa to dla chrześcijan gwarancja powszechnego zmartwychwstania umarłych;
 - wiara w zmartwychwstanie nie jest obowiązkowa w Kościele
- Które zwierzęta miały zobaczyć zmartwychwstanie jako pierwsze?
 - myszy; b) owce; c) lisy; d) zające
- Jak brzmiały pierwsze słowa Jezusa do uczniów po zmartwychwstaniu?
 - „Pokój wam”;
 - „Wykonało się”;
 - „Pragnę”;
 - „Idźcie na cały świat i udzielajcie chrztu”
- Po ilu dniach od zmartwychwstania Jezus wstąpił do nieba?
 - 30; b) 40; c) 50; d) 60

Z ŻYCIA PARAFII

26.02 – Obrzęd kandydatury do święceń

W drugą niedzielę Wielkiego Postu podczas parafialnej Mszy w tej we wrocławskiej katedrze odbył się obrzęd kandydatury (*admissio*). Kleryk Dawid Staszak z piętego roku formacji we wrocławskim seminarium publicznie wyraził wolę przygotowania się do przyjęcia w odpowiednim dla niego czasie święceń diakonatu i prezbiteratu. Mszy w tej przewodniczył biskup wrocławski Krzysztof Włtkowski, a wraz z miejscowymi wspólnotami parafialnymi uczestniczyła w niej społeczność wrocławskiego seminarium. Klerykowi towarzyszyli także najbliżsi, którzy przyjechali z jego rodzinnej parafii w Kramsku.

„Kochanie, radością przyjmuję twoje postanowienie. Niech Bóg dokończy dzieła, które w tobie rozpoczął” – fragment z liturgicznego obrzędu kandydatury wskazuje na potrzebę dalszej formacji kandydata przygotowującego się do kapłaństwa i otoczenia go modlitwą przez całą wspólnotę diecezjalną.

Pan Bóg powołuje każdego człowieka, a Jego głos daje znać o sobie już w duszy dziecka.

św. Jan Paweł II

13.03 – 11. rocznica wyboru papieża Franciszka

13 marca br. minęło 11 lat od wyboru papieża Franciszka. W wieku ponad 87 lat jest jednym z najstarszych papieży w historii. Wybrany został w nadzwyczajnych okolicznościach, po dymisji Benedykta XVI. Choć ostatnio papież borykał się z problemami zdrowotnymi, kilkakrotnie pytany o możliwość ustąpienia, zapewnił, że obecnie o tym nie myśli.

Po historycznej decyzji Benedykta XVI o rezygnacji, która wywołała wstrząs w Kościele, szok i niepewność wśród wiernych oraz otworzyła nowy rozdział w dziejach konklawe rozpoczęło się 12 marca 2013 roku. Poprzedziły je burzliwe narady kardynałów, tzw. kongregacje, w trakcie których mówiono o oczekiwaniach wobec przyszłego papieża i reformach, jakie powinien przeprowadzić; także po to, by wspólnota wiernych mogła otrząsnąć się z szoku, jakim była abdykacja biskupa Rzymu.

Nowy papież, 266. w historii został wybrany w drugim dniu konklawe, w piątym głosowaniu.

Kardynał z Argentyny, metropolita Buenos Aires, syn włoskich imigrantów Jorge Bergoglio nie wchodził do Kaplicy Sykstyńskiej jako pewny faworyt, papabile.

Częściej jego nazwisko wymieniano osiem lat wcześniej, po śmierci Jana Pawła II. Był młodszy i już wtedy wskazywano na jego skromny styl życia, posługę wśród ubogich i potrzebujących w stolicy Argentyny.

Tradycyjny biały dym, obwieszczający wybór papieża pojawił się nad Kaplicą Sykstyńską 13 marca 2013 roku o godzinie 19.06. Na placu w tym Piotra na decyzję kardynałów czekały wtedy tysiące osób.

Na balkonie bazyliki pojawił się Jorge Bergoglio, witając wszystkich: „Bracia i siostry, dobry wieczór”.

Nowy papież wybrał imię Franciszek; jako pierwszy w historii. Takie ta decyzja, inspirowana postacią w tym Franciszka z Asyżu, była zapowiedzią nowości i zmian oraz przełomu. Nie zamieszkał w apartamencie papieskim w Pałacu Apostolskim, ale w watykańskim hotelu – Domu w tym Marty, gdzie ku zaskoczeniu innych jego gości przychodził na posiłki do wspólnej stołówki. Dzień po konklawe pojechał do domu rodzinnego, w którym wcześniej nocował i uregulował rachunek za pobyt.

13–14.03 – Rekolekcje wielkopostne

W naszej katedrze 13 i 14 marca trwały rekolekcje przed Nawiedzeniem Matki Bożej w znaku Ikony Jasnogórskiej, które poprowadził dla nas o. dr Marcin Ciechanowski, paulin, podprzeor Jasnej Góry. We wspólnej modlitwie uczestniczyli uczniowie z klas 0–6 szkół podstawowych z terenu naszej parafii: ZSK „Długosz”, SP3 i ZSA. Na Mszy w tej o godzinie 8.30 osoby starsze, chore i cierpiące, które dzięki trosce swych opiekunów dotarły do katedry przyjął sakrament namaszczenia chorych. Również młodzież z klas 7 i 8 SP3 oraz z LZK i ZSA uczestniczyła w katedrze w duchowym przygotowaniu do Nawiedzenia. Nabożeństwem drogi krzyżowej i Mszą w tym wieczorną zakończyliśmy piąty czas naszego duchowego przygotowania do spotkania z najlepszą Matką. Dzieci ze szkół podstawowych naszej parafii podziękowały Ojcu Rekolekcjonistę za piąty, twórczy i owocny postój Słowa.

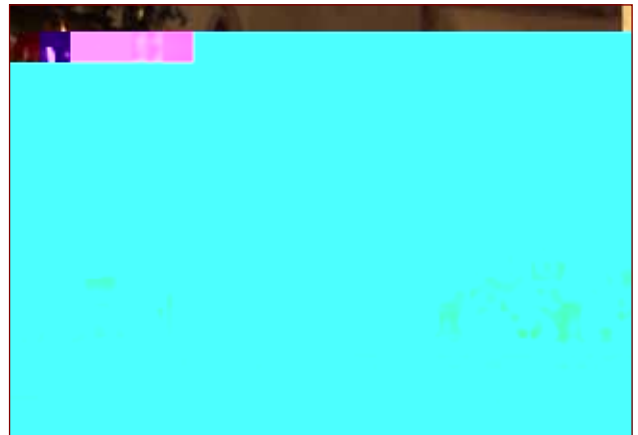
15.03 – Nawiedzenie Matki Bożej

W dniach 15–16 marca br. przeżyliśmy nawiedzenia Matki Bożej w kopii Ikony Jasnogórskiej w naszej katedrze.

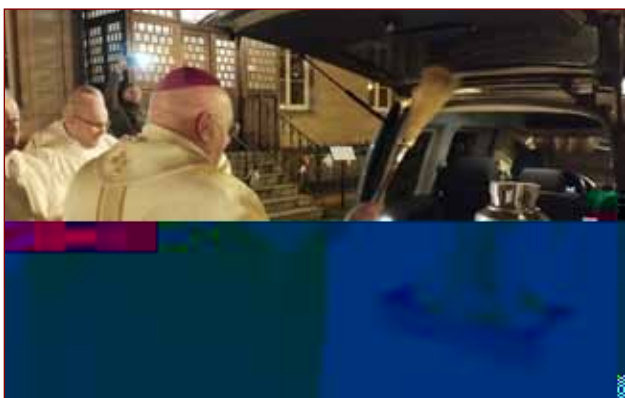
16.03 – Zakończenie Nawiedzenia

Ponad 30 biskupów, 150 prezbiterów i rzesze wiernych przybyło w sobotę, 16 marca, do wrocławskiej katedry, by uczestniczyć w Mszy świętej na zakończenie nawiedzenia Matki Bożej w znaku Ikony Jasnogórskiej w diecezji wrocławskiej oraz jubileuszowych obchodów 900-lecia diecezji. Eucharystii przewodniczył kard. Kazimierz Nycz, metropolita warszawski, a homilię wygłosił abp Wojciech Polak, metropolita gnieźnieński, prymas Polski.

19.03 – Zakończenie obchodów Jubileuszu 900-lecia diecezji włocławskiej

19 marca br. Msza wi t pod przewodnictwem i z ho-
mili biskupa włocławskiego Krzysztofa W tkowskiego
zako czyli my w naszej Katedrze czas jubileuszu naszej
diecezji. Przed rozpocz ciem Mszy Ksi dz Biskup wr -
czył nagrody młodzie y, która brała udział w konkursie
historycznym o diecezji włocławskiej. Na zako czenie
Eucharystii od piewali my dzi kczynne *Te Deum* wraz
ze specjaln modlitw . A zwie czeniem uroczysto ci
było po wi cenie dzwonu, który b dzie wybrzmiewał
w parafii Połajewo. *Deo gratias!*

22.03 – Droga krzyżowa ulicami miasta

22 marca br. zgodnie z wieloletni tradycj odbyło si
nabo e stwo drogi krzy owej ulicami naszego miasta.
Rozpoczęło si na dziedzi cu klasztornym ojców fran-
ciszkanów, a nast pnie ulicami: Plac Wolno ci, ul. 3 Maja,
ul. Cyganka, Plac Kopernika, udali my si do katedry. Po
zako czeniu drogi hrzy owej, była sprawowana Msza
wi ta.

28.03 – Msza Krzyżma

Biskup wrocławski Krzysztof Włtkowski przewodniczył Mszy Krzyżma sprawowanej w katedrze wrocławskiej 28 marca br.

Porann wielkoczwartkowy Msz w. koncelebrowali prezbiterzy z terenu całej diecezji wrocławskiej. Nie zabrakło również biskupów seniorów. W trakcie Mszy w. miało miejsce odnowienie przyrzeczeń składanych w dniu wielenia kapłańskich. Biskup wrocławski poświęcił także olej chorych oraz krzyżmo.

28.03 – Msza Wieczery Pańskiej

Msza Wieczery Pańskiej, sprawowana wieczorem w Wielki Czwartek, rozpoczyna Triduum Paschalne, najważniejsze dni w roku liturgicznym. W Wielki Czwartek Kościół wspomina dzień ustanowienia sakramentów kapłaństwa i Eucharystii. 28 marca br. biskup Krzysztof Włtkowski przewodniczył Mszy w. w bazylice katedralnej we Wrocławku. Wraz z nim przy ołtarzu zgromadzili się księża pracujący w instytucjach diecezjalnych, moderatorzy i alumni WSD, siostry zakonne oraz wszyscy pragnący dziękować Bogu za dar Eucharystii.

W homilii ks. Piotr Wolny, wikariusz parafii katedralnej, zaznaczył, że podstawowym zadaniem księży jest szafowanie sakramentami. Zwrócił też uwagę na potrzebę modlitwy o wielenia kapłanów, aby stawali się na wzór Najwyższego Kapłana Jezusa Chrystusa.

Po Komunii w. Najwyższy Sakrament został przeniesiony w procesji do ciemnicy.

Podczas Mszy w. piew prowadził Chór Katedralny pod dyrekcją ks. Marcina Ziółkowskiego.

29.03 – Liturgia Męki Pańskiej

W Wielki Piątek o godz. 18.00 w bazylice katedralnej rozpoczęła się Liturgia Męki Pańskiej, której przewodniczył ks. Michał Krygier, kustosz bazyliki. W nabożeństwie uczestniczyli: biskup wrocławski Krzysztof Włtkowski, biskup senior Stanisław Gbicki, kapituła katedralna, profesorowie i moderatorzy Wyższego Seminarium Duchownego, alumni, siostry zakonne oraz wierni wieccy.

Po wysłuchaniu czytań ze Starego i Nowego Testamentu oraz opisu Męki Pańskiej według ewangelii św. Jana, ks. Krygier wygłosił homilię, w której wskazał na znaczenie i sens krzyżowania człowieka. – Po co mi jest krzyż? – pytał retorycznie, wskazując, że człowiek często buntuje się przeciw krzyżowi, a jeżeli już się na niego godzi, to chce, aby krzyż był dostosowany do gustów i wymagań człowieka. – Krzyż, jeżeli ma być prawdziwy, musi być ciężki – przekonywał duchowny, wskazując konkretne przykłady z życia, które należy interpretować jako krzyż dany przez Boga: choroba, oszczerstwo, potwarz, niesprawiedliwe oskarżenie. – Krzyż musi być niewygodny – mówił duchowny. Nawiązując do adoracji krzyża, bóg dnia wielkopostawnej liturgii, kaznodzieja podkreślił, że gest przyklęknięcia czy ukłonu przed krzyżem nie jest tylko wyrazem szacunku dla tego znaku, ale wyrażeniem woli przyjęcia krzyża w swoim życiu. Na zakończenie przypomniał, że krzyż Chrystusa jest znakiem miłości Boga do człowieka oraz wołaniem o jego wiarę i miłość względem Boga.

Kolejnym punktem wielkopostawnej liturgii było odsłonięcie i adoracja drzewa krzyża, na którym dokonało się zbawienie świata oraz zwycięstwo Jezusa nad śmiercią i szatanem. Choć w Wielki Piątek Kościół nie sprawuje Mszy świętych, to jednak nie przestaje karmić swoich wiernych Ciałem Chrystusa. Ostatnim elementem Liturgii Męki Pańskiej było przeniesienie Najświętszego Sakramentu do symbolicznego grobu.

W głównym przebiegu liturgii pomagał Chór Katedralny pod dyrekcją ks. Marcina Ziółkowskiego.

30.03 – Święcenie pokarmów

Tradycyjnie w dniu święcenia pokarmów w Katedrze trwało do godziny 15.30. Była to też okazja do modlitwy przed Najświętszym Sakramentem przy Grobie Pańskim.

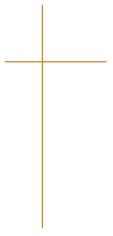

30.03 – Wigilia Paschalna

Zmartwychwstanie nie jest zwykłym przebudzeniem, jest radykalnym wejściem Boga w dzieje wiata i czasu – powiedział bp Krzysztof Włtkowski podczas Liturgii Wigilii Paschalnej we włocławskiej katedrze, 30 marca.

Uroczysta celebracja, pod przewodnictwem biskupa włocławskiego, rozpoczęła się o godz. 20.00 liturgią wiatła; następnie wierni wysłuchali fragmentów Pisma w tym Starego i Nowego Testamentu, wyznaczonych przez Kościół na ten dzień, odnowili przyrzeczenia chrzcielne, a liturgia eucharystyczna zakończyła się procesją rezurekcyjną.

KALENDARIUM

NAJBLIŻSZYCH UROCZYSTOŚCI I WYDARZEŃ PARAFIALNYCH

MAJ

01. – Wspomnienie w. Józefa Robotnika
02. – Wspomnienie w. Atanazego
03. – Uroczysto Naj wi tszej Maryi Panny, Królowej Polski
04. – Wspomnienie w. Floriana
05. – 6. Niedziela Wielkanocna
06. – wi to wi tych Apostołów Filipa i Jakuba
08. – Uroczysto w. Stanisława Biskupa i M czennika, Głównego Patrona Polski
12. – Uroczysto Wniebowst pienia Pa skiego
13. – Wspomnienie Naj wi tszej Maryi Panny Fatimskiej
14. – wi to w. Macieja Apostoła
16. – wi to w. Andrzeja Boboli, Patrona Polski
19. – Uroczysto Zesłania Ducha wi tego
20. – wi to Naj wi tszej Maryi Panny, Matki Ko cioła
23. – wi to Jezusa Chrystusa Najwy szego i Wiecznego Kapłana.
24. – Wspomnienie Naj wi tszej Maryi Panny, Wspomo ycielki Wiernych
25. – wi cenia prezbiteratu
26. – Uroczysto Naj wi tszej Trójcy
29. – Wspomnienie w. Urszuli Ledóchowskiej, Dziewicy
30. – Uroczysto Naj w. Ciała i Krwi Chrystusa.
31. – wi to Nawiedzenia Naj wi tszej Maryi Panny

Prawidłowe odpowiedzi do quizu „Co wiesz o Wielkim Poście?”

1a, 2b, 3b, 4c, 5c, 6a, 7c, 8c, 9b, 10a, 11b, 12b

Ochrzczeni:

- Jakub Mirka
- Aleksander Pawelczyk
- Zoja Helena Kostrzewska
- Tymon Paweł Mrugalski
- Stanisław J czak
- Albert Kopczy ski
- Amelia Kryspin
- Aron Zielski
- Marcelina Małaszyn
- Pola Piwo ska
- Liliana Zapadka
- Antoni Aleksander Trzebi ski
- Wojciech Bojanowski

Serdecznie gratulujemy Rodzicom naszych nowych Parafian! Niech sakrament chrztu stanie się dla nich początkiem przyjaźni z Panem Bogiem!

Zmarli:

- † Lucjan Mirosław Sierakowski
 - † Gra yna Irena Flaszy ska
 - † Barbara Solak
 - † Halina Anna Nadrajkowska
 - † Andrzej Józef Dyonizak
 - † Adrian Paweł Kozłowski
 - † Teresa Walewicz
 - † Alicja Anna Skórzy ska
 - † Honorata Szklę ewicz
 - † Siostra Stanisława Michalina Górka
- Najbliższym składamy wyrazy głębokiego współczucia, a Osoby Zmarłe polecamy Bożemu Miłosierdziu: Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...*

Papieska intencja modlitwy na maj 2024

Za formację zakonnice, zakonników i seminarzystów

Módlmy się, aby zakonnice, zakonnicy i seminarzyści dojrzewali na swojej drodze powołania dzięki formacji ludzkiej, duszpasterskiej, duchowej i wspólnotowej, która doprowadzi ich do bycia wiarygodnymi świadkami Ewangelii.

**NABOŻEŃSTWA
MAJOWE
W BAZYLICE
KATEDRALNEJ
CODZIENNIE
GODZ. 17.30
ZAPRASZAMY!**

EX *Cathedra*

Wydawca: Parafia katedralna we Włocławku
Redaktor odpowiedzialny: ks. Damian Donderowicz
Współpraca: ks. Michał Krygier, ks. Piotr Wolny
Łamanie: Grzegorz Sztandera
Redakcja i korekta: Urszula Hańkiewicz
Adres redakcji: Parafia Wniebowzięcia NMP – katedralna
87–800 Włocławek, pl. Kopernika 7, tel.: 54 231 22 32
e-mail: katedra.wloclawek@op.pl
<http://www.katedrawloclawek.pl/>
Numer Konta Parafii Katedralnej:
CA 62 1940 1076 3109 2371 0000 0000

Druk: Wydawnictwo Duszpasterstwa Rolników
87-800 Włocławek, ul. Modra 23, tel.: 54 235 52 61, fax: 54 235 59 65

Do użytku wewnętrznego

ŻYCIE SAKRAMENTALNE

SAKRAMENT CHRZTU ŚW.

udzielany uroczystie w pierwszą i trzecią niedzielę miesiąca na Mszy św. o godz. 12.00. W innym terminie po uzgodnieniu w kancelarii

SAKRAMENT POKUTY

Możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania codziennie przed Mszą świętą wieczorną, a w pierwszy piątek miesiąca od godz. 17.30; stały konfesjonał w katedrze poniedziałek – piątek w godz. 12.00–13.00 i 15.00–16.00; Penitencjarz (stały spowiednik w katedrze) ks. Jacek Szymański: pierwszy i ostatni czwartek miesiąca 16.00–17.00

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

zgłoszenie w kancelarii parafii trzy miesiące przed planowanym terminem. Konferencje przedmałżeńskie odbywają się w Katolickim Centrum Służby Rodzinie, tel. 518 014 526

W ramach codziennej adoracji Najświętszego Sakramentu zapraszamy na nabożeństwa o godzinie 17.30:

- Poniedziałek: nabożeństwo do św. Józefa
- Wtorek: nabożeństwo do bł. bp. Michała Kozala, patrona Włocławka
- Środa: Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy
- Czwartek: Modlitwa o powołania kapłańskie za wstawiennictwem św. Jana Pawła II
- Piątek: Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia

Msze św. w niedziele i święta: godz. 7.00, 8.30, 10.00, 12.00 (z udziałem dzieci i młodzieży), 18.00

Msze św. w dni powszednie: godz. 18.00

Msze św. w soboty: pierwsza sobota miesiąca godz. 9.00; pozostałe 8.00

Pozostałe informacje:

- Kancelaria parafialna czynna od poniedziałku do piątku, godz. 16.00–17.00 (w niedziele, święta i uroczystości kancelaria nieczynna)
- W pierwszą sobotę miesiąca o godzinie 9.00 Msza św. w intencji członków Koła Żywego Różańca oraz nabożeństwo różańcowe
- W każdy wtorek o godz. 18.00 spotkanie Kręgu Biblijnego
- W każdą sobotę o godzinie 10.00 zbiórka ministrantów